

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Dydimo caeco. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

Nam dæmonem ex virgine ejciunt, eamque patri tradunt sanam & valentem, sacerdotem, & omnes insulæ habitatores ad fidem Christianam traducunt. Exemplò igitur, commutata religionis forma, omnes baptizati sunt: & doctrinâ Christianam lubentibus animis didicerunt. Quare diuini illi viri propter fidem Consubstantialis grauiter & acerbè exaginati, cum illi ipsi magis probati facti sunt, tum aliis salutem dederunt, tum denique fidem illam effecerunt multo firmorem.

De Dydimocæco. CAP. XX.

Eisdem temporibus alium virum valde fidelem Deus extulit in lucem, per quem suam fidem vehementer testatam & illustrem reddidit. Nam Dydimus vir planè admirabilis & insignis, omniq; literarum genere excellens, per id tempus floruit. Qui cum adhuc admodum adolescēs esset, & prima literarum elementa solum didicisset, in graue morbum oculorum incidit: quo quidem grauiter afflatus, lumina penitus amisit. At Deus pro oculorū sensu, intelligentiæ aciem illi clemens impertiit. Nam quæ oculorū obtutu capere non poterat, ea per sensum audiendi perdidicit: quippe à puero, præclara indole & ingenio valde bono præditus, omnes ingeniosos, etiā acutissimè cernentes, longe superauit. Nam gramicæ præcepta celeriter combibit: rhetoricae aut̄ multo celerius. Ad studium philosophiaæ ingressus, miru quantum breui profecerit. Ac primū dialecticam, deinde Arithmeticā, tum Musicā didicit: postremò reliquis disciplinis, quæ philosophiæ finibus continentur, ita animum suū imbuit, vt cū illis, qui oculorum subsidio maximas in eisdem progressiones fecissent, cōgredi potuerit. Quinetiā sacrosancta tū veteris, tum noui testamenti eloqua adeo accurate tenuit, vt multos in eadē conficeret commentarios. Itemq; de trinitate tres libros edidit. Libros porro Origenis de principiis interpretatus est, inq; eosdē composuit commentarios, quibus probauit eos optime prescriptos: illosque inaniter nugari, qui cum Origenis libros nō possent intelligere, & hominem incusare & libros reprehēdere laborarent. Quocirca si quis multiplicem doctrinam, & ardens animi studium Dydimi cognoscere desiderat, libros

bros ab eo editos euoluendo facilè, quod volet, consequetur. Fertur præterea Antonium iam pridem Valentis téporibus, cum propter Arianos ex solitudine Alexandriam accederet, cum hoc Dydimo in colloquium venisse: eiusque doctrinam & intelligentiam cum perspexisset, ei dixisse: nihil te conturbet, Dydime, quod sensu oculorū corporeorū orbatus sis. Nam quamvis tales oculi, quales muscis & culicibus tribuuntur ad seruandum, tibi prorsus desint, tamen lœtari plurimū debes, quod illos habeas oculos, quibus angelii aspiciunt, quibus Deus ipse cernitur, quibus denique clarissimū eius lumen comprehenditur. Hæc iam pridē sanctum Antonium ad Dydimū dixisse ferūt. Dydimus eodem tempore maximus synceræ fidei patronus contra Arianos fuit: illis se opposuit: eorum fallaces captiones dissoluit: denique rationes adulterinas & veteratorias coarguit.

De Basilio Cæsariensi, & Gregorio Nazianzeno.

CAPVT XXI.

Quemadmodum Alexandriæ Dydimus diuina prouidentia Arianis oppositus fuit: ita in aliis ciuitatibus Basilius Cæsariensis, & Gregorius Nazianzenus: de quibus tempus videtur opportunum iam pauca differendi. Quanquam illorum memoria apud oës sine intermissione usurpata, & doctrinæ fructus ex eorum libris perceptus, sat valere possunt ad vtriusq; commendationem: tamé cum per id tempus multa ecclesiis afferrent adiumenta, & tanquam duæ faces, ad fidem accendendam à Deo conseruarétur, nostrum institutum videtur postulare, vt de illis cū primis pauca commmoremus. Quòd si quis Basiliū & Gregoriū inter ipsos comparare, vitamq; mores & virtutes, quibus vterque præstabat, oratione prosequi voluerit, hærebit admodum, quem illorum alteri prætulerit. Nam & recta vitæ institutione, & vtroq; genere literarum, tam gentilium, quam saecularū alter alteri par. Qui cum adolescentes erant, Athenis Himerij & Proeresij, Sophystarum eius ætatis perquam celebriū auditores fuere: postea Antiochiæ Syriæ à Libanio instituti, in dicendi facultate venere ad summū. Ac cum ad Philosophiæ præcepta tradenda iudicarentur idonei, rogarenturq; propterea à permultis, vt ad docendi munus totos se transf-